

תלמודו בידו

דף סד עמוד ב

א [לתנא במשנה, כשמת אחד מהשעירים לאחר הגרלה, ומביא שני שעירים אחרים ומגריל עליהם. איזה שעיר קרב ואיזה רועה ?

ב [לתנא בברייתא, מדוע השעיר השני מהזוג השני יקרב ?

ג [נשפך דם השעיר לשם קודם שגמר הכהן הגדול את כל ההזאות, מה דין השעיר המשתלח ומדוע ?

ד [הפריש חטאתו ואבדה, והפריש אחרת תחתיה ונמצאת הראשונה, מה דינן ?

א [השעיר החי מן הזוג הראשון יקרב. והנותר מהזוג השני רועה עד שיפול בו מום. וימכר, ויפלו דמיו לעולות נדבה (כסברת רב (דף סד. אות ב)).

שנינו "אם של שם מת, יאמר זה שעלה עליו הגורל לשם יתקיים תחתיו". משמע מזה שלוקחים מזוג השני רק כדי למלא מקומו של השעיר המת.

ב [נאמר לגבי שעיר המשתלח "יעמד חי", ומשמע שמשלה שעיר שעמד רק פעם אחת, ולא שעיר שכבר עמד פעם אחת ונדחה, ועכשיו מעמידו פעם שניה.

ג [חכמים: לרב, השעיר כשר לשילוח. ואף שנדחית לשעה, בעלי חיים אינם נדחים. לר' יוחנן, השעיר פסול לשילוח, משום שאף בעלי חיים נדחים, ורועה.

ר' יהודה: השעיר המשתלח ימות. שכיון שנדחה בשעה שנשפך הדם, נדחה לעולם. וסובר שאף בעלי חיים נדחים, וחטאת ציבור מתה.

ד [רבי: מתכפר באחת מהן, והשניה תמות כדין חטאת שנתכפרו בעליה באחרת. חכמים: נתכפר בראשונה, השניה רועה עד שיפול בה מום, ויפלו דמיו לנדבה. שהמפריש חטאת לתשלומי חטאת אבודה, אין דינה כחטאת אבודה. נתכפר בשניה, הראשונה (וזה שאבדה ונמצאה) תמות. וזו הלכה למשה מסיני. - נמצאה לאחר שכבר נתכפרו הבעלים באחרת, תמות.